

עת"א 15109/05/16 - שושן ברבי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15109-05-16 ברבי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו
עותר	שושן ברבי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

1. העותר נדון למאסר של 11 שנים ו- 9 חודשים בגין הרשעתו בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, הפקרה אחרי פגיעה, החזקה ושימוש בסמים מסוכנים ושיבוש מהלכי משפט. נושא מאסרו מ- 20.8.12. מסווג לקטגוריה ב/1.

2. העותר מלין כנגד סירובה של הרשות לאפשר לו לצאת לחופשה חריגה, של 24 שעות לבקר את אביו המאושפז בבית החולים ועתיד לעבור ניתוח ב-23.5.16 וכן מטעמים הומניטריים בשל בעיות רפואיות ונפשיות של אשתו.

3. בדיון בפניי ביום 17.5.16 הודיע ב"כ העותר כי הניתוח של האבא הוקדם ובוצע ביום 16.5.16. האבא מתעתד לחזור לביתו ביום 23.5.16 והעותר מבקש לאשר לו חופשה חריגה, לאחר שובו של האב מבית החולים, על מנת לבקר את אביו לאחר הניתוח.

4. ב"כ העותר תומך עתירתו בפקנ"צ 24.40.00 (פרק ח') הדנה בחופשה מטעמים מיוחדים ומפנה לסעיף 2(ג) הקובע:

"נציב בתי הסוהר או מפקד המחוז, לפי העניין, על פי המלצת הגורמים המנויים בסעיף ט' בפרק ב' ולאחר אימות ובדיקת הטעם לחופשה המבוקשת, רשאי לאשר חופשה מטעמים מיוחדים בשל הטעמים המנויים כדלקמן:

(א)

(ב)

.

(ג) נסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות".

5. נטען כי מצבו הבריאותי של האב, הנסיבות המיוחדות הקשורות במצב אשתו והילדים הסובלים בשל העדרותו של העותר מהבית, הם טעמים הנכנסים בגדרה של החלופה הנ"ל ומשכך, יש לקבל את העתירה.

עוד נטען, כי פסיקת ביהמ"ש העליון הרחיבה לאחרונה את הדרישה לעמידה בקריטריון של "טעמים הומניטריים" ובמסגרת רע"ב 3556/15 פלוני נ' שב"ס, בהחלטה שנתקבלה על ידי שלושה שופטים אושרה למערער חופשה חריגה להיות נוכח בתחרויות ריצה של בנו.

6. בדיון בפניי טען ב"כ העותר, כי לפני מספר חודשים אושרה לעותר חופשה חריגה לרגל בר המצווה של הבן, ללמדנו, שלא נשקפת מפניו סכנה ואין צורך להיצמד לפרשנויות מצמצמת של הפקודה.

ב"כ העותר הוסיף כי בנסיבותיו של העותר, חברו מספר טעמים הומניטריים ומלבד מצבו של האב (אחרי ניתוח לב פתוח) יש לתת את הדעת גם לילדיו של העותר המתגעגעים אליו והביקור בכלא גורם להם טראומה ולמצבה הנפשי של אשת העותר.

7. ב"כ העותר הציג לעיוני פסיקה נוספת (של בימ"ש המחוזי) עת"א 51007-03-16, עת"א 25096-12-14, עת"א 17078-04-13, עת"א 33823-04-14, עת"א 57140-05-11 ועת"א 12749-12-12.

8. ב"כ המשיב התנגדה לקבלת העתירה וסמכה התנגדותה על הטעמים המנויים בסעיף 2 לפקנ"צ וציינה כי עניינה של העתירה אינו עומד באף לא אחד מהקריטריונים המפורטים בפקודת נציבות בתי הסוהר לעניין מתן חופשה מיוחדת, והיא חורגת מהוראות הפקודה לרבות ס"ק (ג) "נסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות".

ב"כ המשיב התנגדה לפרשנויות, לפיה ס"ק (ג) הוא סעיף סל שניתן "להכניס לתוכו" כל אותם מקרים שאינם מנויים בסעיפים האחרים. ב"כ המשיב הבהירה, כי במשמורת שב"ס מוחזקים אלפי אסירים עם נסיבות דומות לאלה של העותר, וקבלת העתירה משמעותה, לאפשר לכל אותם אסירים שלא נמצאים בסבב חופשות, לצאת לחופשות חריגות. כן נטען כי חופשה מיוחדת אינה בגדר "זכות" אלא "טובת הנאה" ובנסיבות העניין לא נפל פגם בשיקול הדעת המסור לגורמים המוסמכים, בהחלטה שלא להתיר לאסיר לצאת לחופשה.

הוצגו לעיוני מספר החלטות של בהמ"ש בהן נדחו בקשות לצאת לחופשה.

9. לאחר הדיון, הגיש ב"כ העותר (על פי החלטה של ביהמ"ש) סיכום ביניים (של המחלקה לניתוחי לב של בית חולים שיבא) מתאריך 17.6.16, ממנו עולה כי אבי העותר הועבר ליחידה ומצבו יציב.

10. לאחר ששמעתי בקשב רב טיעוני ב"כ הצדדים לעתירה ונתתי דעתי לנסיבות שפורטו בפניי לרבות לסיכום הביניים של בית החולים ולהחלטת ביהמ"ש העליון ברע"ב 3556/15 ומבלי להתעלם מטיעוני ב"כ העותר לגבי מצבה של מצבה של המשפחה לאחר מאסרו של העותר, אני סבורה כי לא ניתן להכניס את

הסיטואציה שלפנינו לגדרו של ס"ק 2(ג) לפרק ח' וכי לא נפל פגם בהחלטת הרשות המצדיקת התערבות שיפוטית של ביהמ"ש.

גם על פי הפרשנות המקלה העתירה לא באה בגדרו של ס"ק 2(ג) ("נסיבות הומניטריות חריגות ומיוחדות")

11. ב"כ העותר תולה יהבו בצורך ההומניטרי לחרוג מן הפקודה ולהפעיל שיקול דעת חריג נוכח המצב הקשה אליו נקלעה המשפחה ומצבו הבריאותי של האבא. כנגד הטענה הנ"ל אני סבורה שיש לקיים בהקפדה את כללי הפקודה וזאת, למניעת סחף וקבלת החלטות החורגות מן הנוהלים שיקימו טענות אפליה במקרים אחרים.

12. באשר להחלטת ביהמ"ש העליון ברע"ב 3556/1, כעולה ממנה, ומההתבטאויות השונות של ביהמ"ש, ברור כי לא מדובר בהחלטה שניתן להשליך ממנה למקרים אחרים. מדובר במקרה מיוחד. בלשונו של ביהמ"ש "המקרה מורכב וחרוג ומיוחד מאד" (עמ' 5 להחלטה). ובמקום אחר נאמר "אכן, לא קל להכניס את הסיטואציה שלפנינו להגדרה זו" (הכוונה לסעיף 2 (ג) לפקודה - הערה שלי ק.ר.).

13. האמירה החוזרת בהחלטה היא שמדובר במקרה מיוחד והצטברות כל הנתונים היא אשר מבדילה אותו ממקרים אחרים.

לא מצאתי בפסיקה נסיבות דומות לאלה. כמו גם החלטה דומה להחלטה הנ"ל.

14. בעת"א 5245-12-15 שהוגשה ע"י העותר (ברבי נגד מדינת ישראל) אישר בימ"ש זה את בקשת העותר לצאת לחופשה חריגה לרגל בר המצווה של בנו. הבקשה נבחנה לאור סעיף 2 לפקודה.

15. בענייננו, אשת העותר והילדים מבקרים את העותר בבית הכלא. אין ספק שפגישה עם המשפחה בבית (להבדיל מהכלא) שונה במהותה, היא נינוחה יותר, אבל זה כשלעצמו לא מצדיק להיעתר לבקשה. למרבה הצער זה גורלן של משפחות רבות כאשר אבי המשפחה כלוא מאחורי סורג ובריח לתקופה ארוכה.

באשר למצבו הרפואי של האב-אין חולק שמצבו לא נכנס לגדרו של ס"ק 2(ה) "מחלה אנושה" (וטוב שכך) מצבו לעת הזאת יציב ויש לאחל לו בריאות טובה. לאחר שהאב יתאושש מן הניתוח שעבר ניתן להביא את האב ברכב, לבקר את העותר בכלא. שב"ס יאפשר הכנסתו של האבא לכלא, תוך התחשבות מירבית במצבו של האב.

סוף דבר, משלא הוכחו טעמים מיוחדים, העתירה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ו, 25 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

